

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΔΗΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΠΕΤΕΙΑΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

CANTO GENERAL

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Παρασκευή 24 Μαρτίου 2006

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
THESSALONIKI STATE SYMPHONY ORCHESTRA

Διευθυντής Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης
Μύρων Μιχαηλίδης

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών (Ε.Τ.Ο.Σ.)

Πρόεδρος

Βασίλης Γάκης

Αντιπρόεδρος

Κωνσταντίνος Καλαϊτζής

Μέλη

Θεοφάνης Καραγιώργος

Στέλλα Μπότζα

Ευσταθία Μαυρίδου-Γκουτζίκα

Συντονισμός - Επιμέλεια Ύλης:

Λίνα Μυλωνάκη

Σχεδιασμός εντύπου:

motley co. aw

Φωτογραφίες Κ.Ο.Θ.

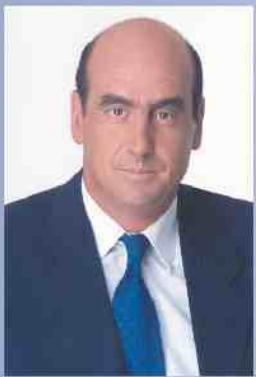
Νώντας Στυλιανίδης

Εκτύπωση:

Κουρτίδης - Μυλαράκης

Μουσικολογική ανάλυση:

Evelin Voigtmann

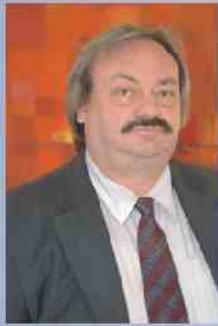

Χαιρετισμός στη Συναυλία του Μίκη Θεοδωράκη
με το Canto General του Pablo Neruda

Το Κάντο Χενεράλ, μια πραγματική γενεαλογική βίβλος της Λατινικής Αμερικής, της φύσης και των ανθρώπων της, των σπαραγμάτων από τους αρχαίους πολιτισμούς της και των σύγχρονων τρόπων μέσα από τους οποίους ορθώνει το ανάστημά της στο παρόν, εξακολουθεί να κυλάει μέσα στη συνείδησή μας σαν ένα πλατύ ποτάμι. Με τα νερά αυτού του ποταμού ενώνονται οι ελπίδες, τα όνειρα και οι εναγώνιες προσδοκίες των λαών αυτής της πολύπαθης ηπείρου. Το ζευγάρωμα της υποβλητικής φωνής του Πάβλο Νερούδα με την αρμονική δύναμη της σύνθεσης του Μίκη Θεοδωράκη αποτελεί μια προνομιακή στιγμή, που, εκτός από τη μουσική και την ποίηση, στεφανώνει δυο μακρινές χώρες, την Ελλάδα και τη Χιλή, με την εγγύτητα ενός κοινού οράματος για τον αυριανό κόσμο.

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ

Με το έργο ενός από τους κορυφαίους της σύγχρονης μουσικής ιστορίας μας, του Μίκη Θεοδωράκη, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης τιμά τη σημαντικότερη επέτειο του νέου Ελληνισμού, αυτήν της Εθνεγερσίας. Τη συγχαίρω για την έμπνευση και την πρωτοβουλία της, καθώς και για την ευρύτερη ποιότητα του έργου της, που την καταξιώνει ως έναν από τους αξιολογότερους πυρήνες πολιτισμού στην πατρίδα μας.

Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Πολιτισμού

Χρήστος Ζαχόπουλος

Το έργο "Canto General" του μεγάλου μας μουσικού συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, βασισμένο στην ποίηση του Χιλιανού ποιητή Πάμπλο Νερούδα, είναι ένας ύμνος για την ελευθερία. Είναι μια παγκόσμια μουσική φωνή, που με την εσωτερική της ένταση και το πάθος, ερμήνευσε τα όνειρα και τα πεπρωμένα των αγωνιζόμενων ανθρώπων όλης της ανθρωπότητας. Ο Μίκης Θεοδωράκης είναι το μεγάλο κεφάλαιο του Ελληνισμού. Σπάνιος μουσικός και στοχαστής που καταργεί τα σύνορα και γράφει με νότες ό,τι μας πληγώνει και ό,τι μας ξαναδίνει ζωή. Θέσαμε τη συναυλία υπό την αιγίδα του Δήμου Θεσσαλονίκης, θέλοντας να εκφράσουμε με αυτόν τον τρόπο την απέραντη εκτίμηση και ευγνωμοσύνη μας προς τον μεγάλο δημιουργό.

Ως Δήμαρχος Θεσσαλονίκης, ευχαριστώ θερμά, την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, τη Μίκτη Δημοτική Χορωδία Αθηνών, τη Χορωδία Fons Musicalis, τη Χορωδία του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης, τους ερμηνευτές Μαρία Φαραντούρη και Πέτρο Πανδή, καθώς και όλους όσους εργάστηκαν για να δοθεί αυτή η συναυλία και με το συγκλονιστικό αυτό έργο να γιορτάσουμε την εθνική μας επέτειο της 25ης Μαρτίου, μια επέτειο που μας δίνει τα φωτεινότερα παραδείγματα αρετής και αγωνιστικότητας.

**Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ**

Κυρίες και κύριοι,

Με ιδιαίτερη χαρά η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης και το Δ.Σ. του Ειδικού Ταμείου Οργάνωσης Συναυλιών της Κ.Ο.Θ., σας καλωσορίζουν στη σημερινή μεγάλη συναυλία για τον εορτασμό της Εθνικής Επετείου της Επανάστασης του 1821.

Η εκδήλωση τελεί υπό την αιγίδα του Δήμου Θεσσαλονίκης και πραγματοποιείται με τη στήριξη του Δημάρχου Θεσσαλονίκης κ. Βασιλή Παπαγεωργόπουλου και του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Θεσσαλονίκης, τους οποίους ευχαριστούμε ιδιαίτερα.

Στη μεγάλη αυτή επετειακή παραγωγή, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, αποδίδει τα 7 ολοκληρωμένα συμφωνικά μέρη του πολυμελωδικού και πολυρυθμικού έργου "*Canto General*", του κορυφαίου συνθέτη μας, Μίκη Θεοδωράκη.

Ο Μίκης Θεοδωράκης, ακολουθώντας το ποιητικό κείμενο του Pablo Neruda και τη μουσικότητα της ποιητικής γλώσσας του μεγάλου αυτού ποιητή, συνέθεσε ένα έργο το οποίο αγκαλιάστηκε απ' όλους τους λαούς στους αγώνες ενάντια σε κάθε μορφής εξάρτηση και καταπίεση.

Το "*Canto General*", παρά τον ιδιαίτερο ρυθμό του, είναι ένα έργο προσιτό σαν να γεννήθηκε από τη λαϊκή φαντασία, όπως ακριβώς συμβαίνει με τη λαϊκή μουσική παράδοση. Το πάθος και η αγωνιστική διάθεση που εμπνέει συνέβαλαν ώστε να αποτελέσει εμβατήριο για πολλούς λαϊκούς αγώνες και να «ντύσει» μουσικά πολλά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα, ανά τον κόσμο.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, με τους υψηλοτάτου καλλιτεχνικού επιπέδου μουσικούς της και υπό την εμπνευσμένη καθοδήγηση του καλλιτεχνικού της Διευθυντή Μύρωνα Μιχαηλίδη, εξαίρετου μαέστρου με διεθνή προβολή, παρουσιάζει και αφιερώνει στο κοινό της Θεσσαλονίκης αυτό το μεγαλειώδες έργο του Μίκη Θεοδωράκη. Η συμμετοχή και η ερμηνεία της Μαρίας Φαραντούρη και του Πέτρου Πανδή, καλλιτεχνών που ταύτισαν την πορεία τους με το έργο του σπουδαίου συνθέτη, συμβάλλουν ιδιαίτερα στη μεγαλειώδη απόδοση του "*Canto General*".

Με την ευχή ότι το κοινό της Θεσσαλονίκης, θα αγκαλιάσει όλες τις συναυλίες της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, η οποία στην πενηντάχρονη ιστορία της έχει επιδείξει αξιόλογο έργο που περιλαμβάνει πρώτες παγκόσμιες εκτελέσεις, διεθνείς συμμετοχές, συνεργασίες με μουσικούς διεθνούς ακτινοβολίας, εκπαιδευτικά προγράμματα για νέους και φυσικά ένα διαρκή αγώνα για τη διάδοση του Πολιτισμού και της ποιοτικής Συμφωνικής Μουσικής, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε θερμά τον Καλλιτεχνικό Διευθυντή και τους Μουσικούς της Κ.Ο.Θ., τους ερμηνευτές, τις χορωδίες και όλους όσους συνέβαλαν στην επιτυχία της σημερινής εκδήλωσης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ Ε.Τ.Ο.Σ. ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΑΚΗΣ

Αγαπητοί φίλες και φίλοι,

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης σας καλωσορίζει στην μεγάλη επετειακή συναυλία της. Στο πνεύμα της εθνικής επετείου, παρουσιάζονται σήμερα σε πρώτη εκτέλεση από την ορχήστρα μας τα επτά ολοκληρωμένα συμφωνικά μέρη από το διάσημο έργο του Μίκη Θεοδωράκη σε ποίηση του νομπελίστα Pablo Neruda. Ιδιαίτερη αναφορά αξίζει στο τρίτο μέρος, το "Los Libertadores", το οποίο παρουσιάζεται σήμερα σε Α' παγκόσμια εκτέλεση στη συμφωνική του μορφή.

Ευχαριστούμε τον Δήμο Θεσσαλονίκης για την υποστήριξη της παραγωγής και την εξαίρετη συνεργασία του.

Ευχαριστούμε την Μαρία Φαραντούρη και τον Πέτρο Πανδή, τους πρώτους και αυθεντικούς ερμηνευτές του έργου.

Ευχαριστούμε τις τρεις χορωδίες που συμμετέχουν στη σημερινή εκτέλεση.

Το *Γενικό Τραγούδι - Canto General* είναι ένας «ποταμός» μελωδιών, ρυθμών, ιδεών, συμβολισμών και εικόνων. Ένας ποταμός που ξεχύνεται με τους αμέτρητους ήχους μέσα στην αίθουσα της συναυλίας, όπως οι λαοί ξεχύθηκαν στους δρόμους όλου του κόσμου για να διεκδικήσουν ένα από τα πολυτιμότερα αγαθά του ανθρώπου: την ελευθερία.

Είναι ένα τραγούδι για όλους, τραγούδι από τον έλληνα Μίκη που ανήκει σε όλο τον κόσμο. Δεν είναι τυχαίο πως ο συνθέτης ζητάει για την εκτέλεση του έργου όλα τα όργανα της ορχήστρας και μάλιστα 26 διαφορετικά κρουστά! Ζητάει πολλά όργανα, πολλούς μουσικούς, μεγάλη χορωδία! Ζητάει το γενικό τραγούδι, γιατί, όπως λέει ο ποιητής:

«Ένα χέρι μυστικό, κάποια μπράτσα αναρίθμητα, ο λαός,
φύλαξε τα κομμάτια, έκρυψε αναλλοίωτους κορμούς,
και τα χελή τους ήταν τα φύλλα του πελώριου μοιρασμένου δέντρου
που διασπάρθηκε σ' όλες τις μεριές, που ταξίδεψε μ' όλες του τις ρίζες.
Αυτό είναι το δέντρο, το δέντρο του λαού, όλων των λαών της λευτεριάς, του αγώνα»

Και το Γενικό Τραγούδι αγκαλιάζει όλη τη Γη, αγκαλιάζει όλους αυτούς που το αγάπησαν και το αγκαλιάζουν κι αυτοί μέχρι σήμερα, καθιστώντας το διαχρονικό!

Ο ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΜΥΡΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

24 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΜΑΡΤΙΟΥ

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 21:00

ΕΠΕΤΕΙΑΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

CANTO GENERAL

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Μίκης Θεοδωράκης (γεν. 1925)

Canto General:

Ορατόριο για τραγούδι, χορωδία
και συμφωνική ορχήστρα

Α' Εκτέλεση από την Κ.Ο.Θ.

I. *Algunas Bestias* (11')

(ενορχ. H.Schmiedt)

II. *Voy a vivir* (5')

(ενορχ. H.Schmiedt)

III. *Los Libertadores* (18')

(ενορχ. Γ.Σαμπροβαλάκης)

IV. *Lautaro* (8')

(ενορχ. H.Schmiedt)

V. *La United Fruit Co.* (8')

(ενορχ. H.Schmiedt)

VI. *Vegetaciones* (7')

(ενορχ. H.Schmiedt)

VII. *America Insurrecta* (10')

(ενορχ. H.Schmiedt)

Μύρων Μιχαηλίδης
διεύθυνση ορχήστρας

Μαρία Φαραντούρη

Πέτρος Πανδής

Μικτή Δημοτική Χορωδία

Δήμου Αθηναίων

δ/νση χορωδίας: Στ. Μπερής

Χορωδία Fons Musicalis

δ/νση χορωδίας: Κ. Κωνσταντάρας

Χορωδία Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης

δ/νση χορωδίας: Α. Κρίσιλα

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένα από τα δύο σημαντικότερα συμφωνικά σχήματα της Ελλάδας. Το ρεπερτόριο της ξεκινά από το μπαρόκ και φθάνει μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα.

Ιδρύθηκε το 1959 από τον Έλληνα μουσουργό Σόλωνα Μιχαηλίδη και κρατικοποιήθηκε το 1969. Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική «σκυτάλη» της: Πρώτος ο ιδρυτής της και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κάρολος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλλιάς, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης, ο Λεωνίδας Καβάκος και ο Μίκης Μιχαηλίδης. Σήμερα η ορχήστρα αριθμεί εκατό περίπου μουσικούς και διευθυντής της είναι ο αρχιμουσικός Μύρων Μιχαηλίδης.

Πέρα από τις τακτικές συμφωνικές συναυλίες της καλύπτει ένα ευρύ φάσμα καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων, πραγματοποιώντας τακτικά παραστάσεις όπερας, μπαλέτου, συνοδείας βωβού κινηματογράφου κλπ. Στα πλαίσια της διαμόρφωσης του μελλοντικού φιλόμουσου κοινού εντάσσεται η έντονη δραστηρότητά της με εκπαιδευτικές συναυλίες για παιδιά, νέους και για όλη την οικογένεια.

Βασικός στόχος της ορχήστρας είναι η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης, πραγματοποιώντας πολλές πανελλήνιες και παγκόσμιες πρώτες εκτελέσεις. Στα ίδια πλαίσια εντάσσεται και η προώθηση νέων καλλιτεχνών, πολλοί από τους οποίους σήμερα είναι καταξιωμένοι στην ελληνική και διεθνή μουσική σκηνή. Πρωτοπορώντας στον ελληνικό χώρο ηχογραφεί με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η BIS και η NAXOS.

Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολιστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ., συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων προσωπικοτήτων: P. Domingo, L. Pavarotti, S. Mintz, A. Khatchaturian, Y. Horenstein, E. Kurtz, Y. Simonov, Oδ. Δημητριάδης, M. Rostropovich, N. Gutman, M. Maisky, Δ. Σγούρος, V. Ashkenazy, P. Badura-Skoda, N. Magalov, L. Kogan, R. Ricci, Λ. Καβάκος, V. Tretjakov, V. Spinakov, C. Katsaris, L. Berman, P. Fournier, B.L. Gelber, W. Nelson, C. Mandeal, K. Paskalis, M. Τιρίμο, Θ. Κερκέζος και άλλοι.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί τις συναυλίες της στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης. Πέρα από τη συχνή και συστηματική παρουσία της σε πόλεις ολόκληρης της Βόρειας Ελλάδας, περιοδεύει σε όλο τον ελλαδικό χώρο, ενώ εμφανίζεται επηρίως στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και συμπράττει στα σημαντικότερα φεστιβάλ τόσο της χώρας όσο και του εξωτερικού (Φεστιβάλ Αθηνών-Ηράδειο, Δημήτρια, Φιλίππων, Διεθνές Φεστιβάλ «Κύπρια» - Κύπρος, International Festival "Zino Francescatti" - Μασσαλία, Φεστιβάλ Ecléctic-Bαλένθια κ.ά.)

Μύρων Μιχαηλίδης διευθυντής ορχήστρας

Γεννήθηκε στο Ηράκλειο Κρήτης. Σπούδασε πιάνο με τον Δημήτρη Τουφεξή στην Αθήνα και διεύθυνση ορχήστρας με τους Hans-Martin Rabenstein (Ανώτατη Μουσική Ακαδημία του Βερολίνου), Miltiadis Karoudis και Simon Rattle (Διευθυντή Φιλαρμονικής του Βερολίνου).

Έχει συμπράξει ως αρχιμουσικός με πολυάριθμες ορχήστρες (όπως η Συμφωνική Ορχήστρα του Βερολίνου, η Ορχήστρα της Όπερας της Ανατολικής Σαξωνίας, η Φιλαρμονική του Μαγδεμβούργου, η Φιλαρμονική του Νέου Βρανδεμβούργου, η Συμφωνική Ορχήστρα της Θουριγγίας, η Ορχήστρα της Κάτω Σιλεσίας, καθώς και με όλες τις μεγάλες ελληνικές ορχήστρες), έχει συμμετάσχει σε διεθνή φεστιβάλ και γενικότερα έχει πραγματοποιήσει συναυλίες σε πολλές πόλεις της Ευρώπης.

Μεγάλη βαρύτητα έχει δώσει στην προβολή του ελληνικού πολιτισμού και ιδιαίτερα της ελληνικής μουσικής δημιουργίας και των νέων Ελλήνων καλλιτεχνών στο εξωτερικό.

Από το 1999 έως το 2004 διατέλεσε μόνιμος αρχιμουσικός στην Όπερα της Ανατολικής Σαξωνίας στη Γερμανία, ενώ υπήρξε ο ιδρυτής και ο πρώτος Μουσικός Διευθυντής της Ορχήστρας Egyhárddon Néwan στην Κρατική Μουσική Σχολή του Saïneμπεργκ στο Βερολίνο, όπου και διατέλεσε μέχρι το 1998 καθηγητής ρεπερτορίου Όπερας και Μουσικής Δωματίου, συνεργαζόμενος με πολυάριθμα χορωδιακά σύνολα, καθώς και με σύνολα ιστορικών μουσικών οργάνων.

Έχει αναπτύξει δισκογραφική παραγωγή, ενώ στο συγγραφικό του έργο ιδιαίτερη αναφορά αξίζει στη συγγραφή εξειδικευμένης καλλιτεχνικής και τεχνικοοικονομικής μελέτης για τη δημιουργία Συμφωνικής Ορχήστρας στην Ελλάδα. Επίσης, είναι πτυχιούχος Νομικής του Τμήματος Νομικών και Οικονομικών Σπουδών του Πανεπιστημίου της Αθήνας.

Από το 2000 λαμβάνει εξαιρετικές κριτικές για παραγωγές Όπερας και συναυλίες σε ευρείας κυκλοφορίας έγκριτα περιοδικά, όπως το "Das Orchester" και το "Opernwelt", καθώς και σε μεγάλες εφημερίδες, όπως η "Sächsische Zeitung", η "Berliner Morgenpost", η "Der Tagespiegel" κ.ά.

Από τον Ιούλιο του 2004 είναι ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

«... Ο Μύρων Μιχαηλίδης επενδύει στην εσωτερική δραματικότητα του έργου, επεξεργάζεται με ευαισθησία ένα ένα τα μουσικά μέρη, δημιουργεί με την ορχήστρα μεγαλειώδεις αποκορυφώσεις και συμφωνικό τραγούδι, χωρίς να υποχωρεί στο πηγαίο συναίσθημά του...»

Sächsische Zeitung

ΜΑΡΙΑ ΦΑΡΑΝΤΟΥΡΗ

τραγούδι

Η Μαρία Φαραντούρη γεννήθηκε στην Αθήνα και έγινε γνωστή σε όλο τον κόσμο ως «ιδεώδης ερμηνεύτρια» του Μίκη Θεοδωράκη, παίζοντας, συγχρόνως, σπουδαίο ρόλο στο κίνημα για την αναβίωση της ελληνικής μουσικής. Θεωρείται η πιο αυθεντική έκφραση του έντεχνου ελληνικού τραγουδιού. Η πλούσια κοντράλτο φωνή της με την τεράστια γκάμα και τη μελωδική ποιότητα, σε συνδυασμό με την εξαιρετική δραματική της έκφραση, αποτελούν τα κύρια χαρακτηριστικά της τέχνης της.

Το 1967 η Μαρία Φαραντούρη εγκαταλείπει την Ελλάδα και αγωνίζεται ενάντια στη χούντα των συνταγματαρχών, δίνοντας χλιάδες συναυλίες σε ολόκληρο τον κόσμο και στα μεγαλύτερα θέατρα. Παντού οι κριτικές είναι ενθουσιώδεις. Η "Guardian" γράφει: «Μοναδική, η φωνή της είναι ένα δώρο των Θεών του Ολύμπου», ενώ ο μουσικοκριτικός της "Le Monde" τη χαρακτηρίζει «Τζάν Μπαέζ της Μεσογείου». Ο Πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας Φρανσουά Μιτεράν, στο βιβλίο του «Η Μέλισσα και ο Αρχιτέκτονας», σημειώνει μεταξύ άλλων: «Η Μαρία για μένα είναι η Ελλάδα. Έτσι φανταζόμουν την Ήρα, δυνατή, αγνή και άγρυπνη. Δεν θυμάμαι να συνάντησα άλλον καλλιτέχνη που να μου έδωσε σε τέτοιο σημείο την αίσθηση του θείου».

Μερικές από τις μεγαλύτερες ερμηνείες της σε μουσική Μίκη Θεοδωράκη είναι το "Canto General" σε ποίηση Pablo Neruda, του οποίου τις πρόβες παρακολούθησε ο ίδιος ο ποιητής, το "Romancero Gitano" σε ποίηση F.G.Lorca, το οποίο ηχογράφησε και με τον διεθνούς φήμης κιθαρίστα John Williams, η «Κατάσταση Πολιορκίας», το «Πνευματικό Εμβατήριο» και η «Μπαλάντα του Μαουτχάουζεν», που παρουσίασε τον Αύγουστο του 1991 στο Ηρώδειο με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Ισραήλ, υπό τη διεύθυνση του μεγάλου μαέστρου Zubin Mehta. Η Μαρία Φαραντούρη ερμήνευσε, επίσης, κύκλους τραγουδιών που έγραψε ο Μάνος Χατζιδάκις ειδικά για τη φωνή της, όπως είναι «Τα Παράλογα» και η «Σκοτεινή Μητέρα», σε ποίηση Νίκου Γκάτσου και η «Εποχή της Μελισσάνθης», σε ποίηση του ίδιου του συνθέτη.

Το διεθνές ρεπερτόριο της Μαρίας Φαραντούρη περιλαμβάνει τραγούδια του Μπέρτολντ Μπρεχτ, του Τούρκου συνθέτη Zülfü Livaneli, του Lucio Dalla, καθώς και τα LP «Τραγούδια Διαμαρτυρίας» (Χρυσός Δίσκος το 1977) και «17 Τραγούδια» (μεταξύ των οποίων και τρία τραγούδια του Βαγγέλη Παπαθανασίου ειδικά γι' αυτήν), τα οποία τής ενορχήστρωσε ο Κουβανός συνθέτης Leo Brouwer.

Τα τελευταία της CD είναι: «Ένας αιώνας ελληνικό τραγούδι» (ζωντανή ηχογράφηση στο Ηρώδειο το καλοκαίρι του 2001, που έγινε χρυσός δίσκος μόλις έναν μήνα από την κυκλοφορία του), «Του φεγγαριού τα πάθη» (αφιέρωμα στον Λόρκα, που περιλαμβάνει και τα "Canciones Populares", "Mosaic"-ethnic ρεπερτόριο από το χώρο της Μεσογείου) και ένα κοινό cd σε ρεπερτόριο Θεοδωράκη-Χατζιδάκι με τον διακεκριμένο πιανίστα Γιάννη Βακαρέλη.

Η Μαρία Φαραντούρη, αποδεχόμενη την πρόταση του ιστορικού ηγέτη του ΠΑΣΟΚ Ανδρέα Παπανδρέου, διετέλεσε βουλευτής επικρατείας του κινήματος κατά τη βουλευτική περίοδο 1989-1993.

Στις 23 Σεπτεμβρίου 2004, ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας Κωνσταντίνος Στεφανόπουλος επιβράβευσε την προσφορά της Μαρίας Φαραντούρη στο ελληνικό τραγούδι, απονέμοντάς της τον Χρυσό Σταυρό του Τάγματος του Φοίνικος.

ΠΕΤΡΟΣ ΠΑΝΔΗΣ

τραγούδι

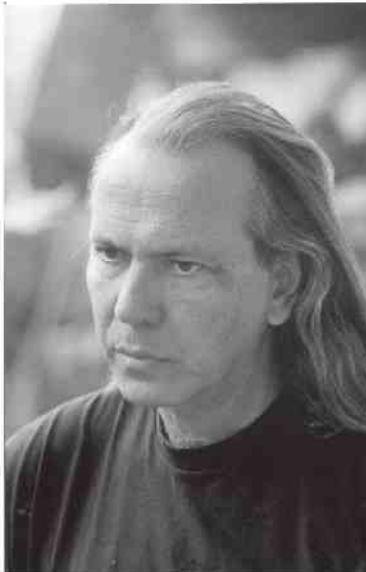
Ο Πέτρος Πανδής κατάγεται από τη Λευκίμη της Κέρκυρας.

Σπούδασε ελληνική και αγγλική φιλολογία. Διδάσκει στη μέση εκπαίδευση.

Ο Πέτρος Πανδής είναι τους στενότερους συνεργάτες του Μίκη Θεοδωράκη. Από το 1971 μέχρι σήμερα έχει τραγουδήσει κάτω από τη διεύθυνση του μεγάλου συνθέτη σε 1000 περίπου συναυλίες σε 45 χώρες σε όλον τον κόσμο.

Έχει δώσει πολλά προσωπικά ρεσιτάλ με το Νότη Μαυρουδή (κιθάρα), τους Καρακατσάνη, Τερβίδη, Τρανουδάκη (πιάνο) και έχει συνεργαστεί σε συναυλίες με τη Μαρία Φαραντούρη.

Έχει συμμετάσχει σε πρώτες εκτελέσεις έργων του Μίκη Θεοδωράκη, όπως το "Canto General", οι «Μπαλάντες», η «Αρκάδια No. 1» κ.ά.

ΜΙΚΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Η Μικτή Δημοτική Χορωδία Αθηνών ιδρύθηκε το 1999 με πρωτοβουλία του τέως Δημάρχου Αθηναίων Δημήτρη Αβραμόπουλου και αποτελείται από επαγγελματίες μουσικούς - τραγουδιστές.

Η χορωδία, σε συνεργασία με τη Συμφωνική Ορχήστρα και την Ορχήστρα Δωματίου του Δήμου Αθηναίων, καθώς επίσης και με ορχήστρες άλλων φορέων, όπως η Συμφωνική Ορχήστρα της Ε.Π.Τ., η Λαϊκή Ορχήστρα «Μίκης Θεοδωράκης» κ.ά., έχει παρουσιάσει στη μέχρι τώρα πορεία της τα εξής έργα: «9η Συμφωνία» και "Fantasia" του Ludwig Van Beethoven, "Requiem", "Così fan tutte", "C-minor Messe" του Wolfgang Amadeus Mozart, "Deutsches Requiem", "Liebeslieder" του Johannes Brahms, «Βαλπουριανή Νύχτα», «Όνειρο Θερινής Νυχτός» του Felix Mendelssohn-Bartholdy, "Messiah" του Georg Friedrich Haendel, "Magnificat" του Johann Sebastian Bach, «Ιπτάμενος Ολλανδός» του Richard Wagner, "Sokrates" του Erik Satie, «Δάφνις και Χλόη» του Maurice Ravel, "Pavane", "Requiem" του Gabriel Fauré, "Carmina Burana" του Carl Orff, «Συμφωνία της Λεβεντιάς» του Μανώλη Καλομοίρη, "Tres in Unum" του Ελευθέριου Καλκάνη, «Ζορμπάς», "Canto General", «Άξιον Εστί» του Μίκη Θεοδωράκη, «Ελεύθεροι Πολιορκημένοι» του Γιάννη Μαρκόπουλου, «Αποκάλυψις του Ιωάννου» του Τάσου Ιωαννίδη, «Εαρινές Φωνές» του Γιώργου Παζαΐτη.

Επίσης, έχει παρουσιάσει σε "a capella" συναυλίες έργα των Monteverdi, Palestrina, Banchieri, Schumann, Saint-Saens, Bardos, Brahms, Verdi, Θεοδωράκη, Χατζιδάκι, Σαββόπουλου, Ταίγλορ, Λυγνού, Αδάμη, Μπαλτά, Αντωνίου, Ιωαννίδη, Κωνσταντινίδη και Παπακωνσταντίνου. Επίσης, σε συναυλίες-αφιερώματα, έχει παρουσιάσει σε συνεργασία με τα μουσικά σύνολα του Δήμου Αθηνών έργα των G.Verdi, L.Berstein, J.Brahms, J.Strauss, W.A.Mozart, κ.ά. Τον Ιούνιο του 2001 συμμετείχε στις συναυλίες του διάσημου Γάλλου συνθέτη Jean Michel Jarre, στο θέατρο Ηρώδου του Αττικού. Τέλος, η Μικτή Δημοτική Χορωδία Αθηνών έχει εμφανιστεί σε διάφορα φεστιβάλ στην Ελλάδα, όπως το Διεθνές Μουσικό Φεστιβάλ Σαντορίνης, το Φεστιβάλ Θρησκευτικής Μουσικής Πάτμου, καθώς επίσης και σε διάφορα χορωδιακά φεστιβάλ.

Από την ίδρυση της τη χορωδία διευθύνει ο μαέστρος Σταύρος Μπερής.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΡΗΣ διεύθυνση χορωδίας

Ο Σταύρος Μπερής γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε κλασική κιθάρα με τον Χαράλαμπο Εκμεκτσόγλου, κλασικό τραγούδι με τους Κική Μορφωνιού, Φραγκίσκο Βουτσίνο, Σταμάτη Μπερή και ανώτερα θεωρητικά με τον Μιχάλη Τραυλό. Με υποτροφία του Guildhall School of Music and Drama (Λονδίνο) ειδικεύτηκε στην προκλασική μουσική με τους Thomas Hemsley, David Roblou, Emma Kirkby και Phil Pickett.

Έχει εμφανιστεί στο Λονδίνο με πολλά σύνολα Παληάς Μουσικής και έχει συνεργαστεί με τον David Roblou στις μπαρόκ όπερες "The Tempest" του M.Locke, "Venus and Adonis" του J.Blow, "Il Ballo dell' Ingrate" και "L'Incoronazione di Poppea" του C. Monteverdi. Από το 1982 έως το 1995 ήταν μέλος της Χορωδίας της E.P.A. Σαν μέλος του Εργαστηρίου Παληάς Μουσικής έχει λάβει μέρος σε πολλές συναυλίες, καθώς και σε τηλεοπτικές εκπομπές, διευθύνοντας επίσης και το φωνητικό σχήμα του συνόλου «Χορωδιακό Εργαστήρι Αθηνών». Είναι ιδρυτικό μέλος του Μουσικού Συνόλου «Τερψιχόρη» που ειδικεύεται στην ερμηνεία της προκλασικής μουσικής. Συνέπραξε με την Χορωδία και Ορχήστρα Αθηνών σαν σολίστ στα ορατόρια «Μεσσίας» του G.F.Haendel και «Κατά Ιωάννη Πάθη» του J.S. Bach.

Έχει διδάξει τη Χορωδία του Δήμου Αθηναίων στα έργα «9η Συμφωνία» του L.v.Beethoven, "Deutsches Requiem" του J.Brahms, "Requiem", "C-Minor Messe", "Così fan tutte" του W.A.Mozart, «Ιπτάμενος Ολλανδός» του R.Wagner, "Requiem" του G.Fauré, «Ζορμπάς», "Canto General" του Μίκη Θεοδωράκη, κ.ά.

Από το Σεπτέμβριο του 1994 διδάσκει στο Αμερικάνικο Κολέγιο Ελλάδος (Deree College) και από το Νοέμβριο του 1997 διευθύνει τη Χορωδία του Δήμου Παπάγου.

Τέλος, από το Σεπτέμβριο του 1993 έχει αναλάβει την διεύθυνση της Χορωδίας της Εμπορικής Τραπέζης της Ελλάδος, με την οποία έχει εμφανιστεί στην Ελλάδα και στο εξωτερικό σε 300 και πλέον συναυλίες, καθώς επίσης και σε πολλές ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές.

ΧΟΡΩΔΙΑ FONS MUSICALIS

Η μικτή χορωδία FONS MUSICALIS (= μουσική πηγή) ιδρύθηκε το Νοέμβριο του 1989 από το μαέστρο Κωστή Κωνσταντάρα και απαρτίζεται κυρίως από πτυχιούχους μουσικούς διαφόρων ειδικοτήτων, που αγαπούν το χορωδιακό τραγούδι.

Σκοπός της είναι να αναπτύξει έντονη πολιτιστική δραστηριότητα σε όλη την Ελλάδα, αλλά και έξω από τα σύνορά της, προωθώντας κυρίως άγνωστα χορωδιακά έργα Ελλήνων και ξένων δημιουργών.

Από την αρχή της δημιουργίας της ανέπτυξε έντονη και αξιόλογη δραστηριότητα στα μουσικά δρώμενα με συναυλίες και συμμετοχές σε διεθνή φεστιβάλ, με δισκογραφική εργασία, αλλά και με εμφανίσεις στο ραδιόφωνο και στην τηλεόραση.

Από το Δεκέμβριο του 1991 η Χορωδία Fons Musicalis συνεργάζεται τακτικά με το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, αλλά και με άλλους αξιόλογους πολιτιστικούς φορείς και οργανισμούς στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, όπως η E.P.T., το Φεστιβάλ Αθηνών (Ηρώδειο, αρχαία θέατρα, μικρό και μεγάλο θέατρο Επιδαύρου), το Διεθνές Φεστιβάλ της Compiègne, το Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης κ.ά., σε έργα ποικίλου περιεχομένου (όπερες, ορατόρια, καντάτες κ.ά.), συμπράττοντας με αξιόλογους και διεθνούς φήμης και αναγνώρισης Έλληνες και ξένους καλλιτέχνες, μαέστρους και ορχήστρες, αλλά και ερμηνεύοντας διάφορα άλλα είδη μουσικής με συνοδεία μικρών και μεγάλων ορχηστρικών σχημάτων ή και "a capella".

Ειδικά τα τελευταία χρόνια, η Χορωδία Fons Musicalis συμμετέχει σε παραγωγές των μεγαλύτερων Ελλήνων συνθετών και ερμηνευτών, όπως οι Μίκης Θεοδωράκης, Σταύρος Ξαρχάκος, Γιάννης Μαρκόπουλος, Διονύσης Σαββόπουλος, Γιώργος Νταλάρας, Μαρία Φαραντούρη, Άλκηστις Πρωτοψάλτη, Αλκίνοος Ιωαννίδης κ.ά.

Η τελευταία της συνεργασία με το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών ήταν τον περασμένο Δεκέμβριο, στην όπερα του W.A.Mozart «Μαγικός Αυλός», συμπράττοντας με ένα εξαιρετικό σύνολο κορυφαίων τραγουδιστών από διάφορα μέρη του κόσμου και με την Καμεράτα των Φίλων της Μουσικής, υπό τη διεύθυνση του μαέστρου Sir Nevil Mariner.

Η Χορωδία Fons Musicalis έχει ήδη στο ρεπερτόριό της πάνω από τετρακόσια έργα διαφόρων ειδών και στυλ, πολλά από τα οποία έχει ερμηνεύσει σε πρώτες ελληνικές ή και σε πρώτες παγκόσμιες εκτελέσεις.

ΚΩΣΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑΣ

διεύθυνση χορωδίας

Ο Κωστής Κωνσταντάρας γεννήθηκε στην Αθήνα.

Έχει σπουδάσει βιολογία στο Αριστοτέλειο Πλανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Μουσική (Ανώτερα Θεωρητικά και Μονωδία), αρχικά στην Αθήνα και στη συνέχεια στην Αυστρία και στη Γερμανία, ειδικευόμενος στη διεύθυνση χορωδίας και ορχήστρας, κοντά στους διακεκριμένους μαέστρους Willy Traeder, Martin Schmidt και Gerd Müller-Lorenz. Παρακολούθησε, επίσης, και masterclasses μονωδίας των Maria Stader, Peter Sefick, Antónη Καλαϊτζάκη και Θάλειας Μοίρα, και διεύθυνσης των Lasslo Heltay, Helmut Rilling και Θόδωρου Αντωνίου.

Είτε ως σολίστ (βαρύτονος) είτε και ως μαέστρος έχει συμπράξει με όλες τις ελληνικές, αλλά και με ξένες συμφωνικές ορχήστρες και χορωδίες, με την Εθνική Λυρική Σκηνή, την Ελληνική Ραδιοφωνία, καθώς και σε φεστιβάλ σε πάμπολλα αστικά κέντρα της Ελλάδας και του εξωτερικού. Ενδεικτικά, αναφέρονται οι συμφωνικές ορχήστρες της Πράγας, της Βουδαπέστης, της Σόφιας, της Κόρδοβας, της Κοπεγχάγης, της Armonia Nova του Παρισιού, η Metropol Orchestra (Άμστερνταμ), I Solisti Veneti κ.ά. Ο Κωστής Κωνσταντάρας έχει συνεργαστεί επίσης κατά καιρούς με τους σπουδαιότερους σκηνοθέτες και μαέστρους, όπως είναι οι Κώστας Γαβράς, Μιχάλης Κακογιάννης, Νίκος Κούνδουρος, Βίκτωρ Αρδίτης, Michael Hampe, Pier Jourdan, Pier Cao, Marscel Cornclou, Michael Schoenwandt, Ivan Fischer, Leo Brower, Sir Nevil Mariner, κ.ά.

Το Νοέμβριο του 1989 ίδρυσε τη Μικτή Επαγγελματική Χορωδία Fons Musicalis (μουσική πηγή), με την οποία από το 1991 μέχρι σήμερα συνεργάζεται τακτικά με το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών (52 διαφορετικά έργα, εκ των οποίων εννέα πρώτες ελληνικές και δεκατρείς πρώτες παγκόσμιες εκτελέσεις), το Φεστιβάλ Αθηνών (Ηρώδειο, Μικρό και Μεγάλο Θέατρο Επιδιάρου, κ.ά.), την Ελληνική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση, καθώς και με άλλους αξιόλογους πολιτιστικούς φορείς στην Ελλάδα και στην Ευρώπη.

Από τον Ιούλιο 2003 μέχρι και τον Απρίλιο 2005 χρημάτισε μαέστρος της Μικτής Επαγγελματικής Χορωδίας της Ε.Π.Τ.

Από το Μάρτιο του 2005 έχει αναλάβει την καλλιτεχνική διεύθυνση των Μουσικών Συνόλων (Ορχήστρας Εγχόρδων και Μεικτής Χορωδίας) της Δ.Ε.Η., με την οποία αναπτύσσει ήδη αξιόλογη πολιτιστική δραστηριότητα.

Σταθμός στην μέχρι σήμερα καριέρα του αποτελεί η τιμή να γίνει ο επίσημος μαέστρος στις τελετές έναρξης και λήξης των Παρα-Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, διευθύνοντας 750 χορωδούς απ' όλη την Ελλάδα και τον ελληνισμό της διασποράς.

ΧΟΡΩΔΙΑ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η χορωδία του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης δημιουργήθηκε από τα πρώτα χρόνια λειτουργίας του ωδείου. Διευθυντές της υπήρξαν οι: Αλέξανδρος Καζαντζής, Γεώργιος Βακαλόπουλος, Επαμεινώνδας Φλώρος, Τάσος Παππάς, Θεόδωρος Μιμίκος, Άλκης Μπαλτάς και Τρισεύγενη Καλούρη.

Στη χορωδία συμμετέχουν οι σπουδαστές πιάνου, μονωδίας και θεωρητικών.

Το ρεπερτόριο της χορωδίας περιλαμβάνει έργα συνθετών όλων των εποχών, όπως των Ahrens, Banchieri, Brahms, Carissimi, Distler, Ghedini, Gounod, Janacek, Josquin des Pres, Kodaly, Lully, Marenzio, Monteverdi, Mozart, Schubert, Vivaldi, Θέμελη, Καλομοίρη, Νικήτα, Σιέμπη, Χρήστου, κ.ά. Έχει πραγματοποιήσει πάνω από 70 συναυλίες στη Θεσσαλονίκη και σε πόλεις τις Βόρειας Ελλάδας, έχει λάβει μέρος σε συναντήσεις χορωδιών και έχει ηχογραφήσει για την E.P.T. Το 1990 η Χορωδία του Κ.Ω.Θ. προσκλήθηκε από την Ebersberger Oratoriendorch και έδωσε συναυλίες στη Γερμανία με το ορατόριο του Haendel «Μεσσίας», καθώς και με έργα ελληνικής χορωδιακής μουσικής.

Από τον Σεπτέμβριο του 1999 τη χορωδία του Κρατικού Ωδείου διευθύνει η Αγγελική Κρίσιλα.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΡΙΣΙΛΑ διεύθυνση χορωδίας

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Είναι απόφοιτος της Ανώτατης Κρατικής Ακαδημίας της Σόφιας (Διεύθυνση Χορωδίας), του Πανεπιστημίου της Σόφιας (Διεύθυνση Χορωδίας-μεταπτυχιακή ειδίκευση με υποτροφία του ΥΠ.Ε.Π.Θ.), της Ανώτατης Κρατικής Ακαδημίας Μουσικής και Χορευτικής Τέχνης-Plovdiv (Παιδαγωγική της Μουσικής Εκπαίδευσης, με ειδίκευση στο πιάνο) και του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης (πιάνο, αρμονία, αντίστιχη φούγκα, ωδική).

Παρακολούθησε μαθήματα τεχνικής διεύθυνσης χορωδίας και φωνητικής στο Ωδείο «Ηχομορφές» στην Αθήνα με τον N.Kotrokόν και ειδικό θερινό σεμινάριο διεύθυνσης χορωδίας με έργα του εικοστού αιώνα με τον P.Erdei στο Ινστιτούτο Kodaly της Ουγγαρίας. Επίσης, παρακολούθησε σεμινάρια και μαθήματα διεύθυνσης στην Ελλάδα με τους A.Κοντογεωργίου και M.Λογιάδη και στο εξωτερικό με τους Th.Pavlovith, N.Lipov, P.Jourou και G.Patrikou. Μελέτησε τραγούδι με τη Μαρίνα Βουλογιάννη και την I.Stinglitch και έχει λάβει μέρος σε σεμινάρια πιάνου, τραγουδιού και θεωρητικών.

Η Αγγελική Κρίσιλα έχει διευθύνει τη Χορωδία του Debrecen, τη Χορωδία του Ιερού Ναού Αλεξάντερ Νιέφσκι, τη Χορωδία Δωματίου και τη Συμφωνική Ορχήστρα της Μουσικής Ακαδημίας της Σόφιας και έχει συνεργαστεί με την Ορχήστρα Εθνικής Όπερας Βουκουρεστίου, την Όπερα Θεσσαλονίκης και την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης.

Απέσπασε πρώτα βραβεία (1996, 1997, 1998, 2000) σε πανελλήνιους διαγωνισμούς και αργυρά μετάλλια σε διεθνείς διαγωνισμούς (1999, 2000, 2004). Έχει αντιπροσωπεύσει την Ελλάδα σε συναυλίες, ευρωπαϊκά προγράμματα και διεθνείς συναντήσεις. Επιλέχθηκε από το Υπουργείο Παιδείας να συμμετάσχει στην τελετή έναρξης του «Ευρωπαϊκού Έτους Γλωσσών 2001» στην Αθήνα και από το Υπουργείο Μακεδονίας- Θράκης προκειμένου να λάβει μέρος στην παρουσίαση της Ελλάδας στη Γαλλία για τη διεκδίκηση της EXPO 2008, διευθύνοντας τη Χορωδία του Μουσικού Σχολείου Θεσσαλονίκης.

Έχει ηχογραφήσει 2 CDs με τη Χορωδία του Μουσικού Σχολείου Θεσσαλονίκης, με τίτλο «Ευ ηχείν» και "By the riverside".

Από το 1997 διευθύνει τη Χορωδία του Μουσικού Σχολείου Θεσσαλονίκης και από το 1999 τη Χορωδία του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (γεν. 1925)

"CANTO GENERAL"- ΟΡΑΤΟΡΙΟ ΓΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙ, ΧΟΡΩΔΙΑ
ΚΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Η σύνθεση της μουσικής του "Canto General" άρχισε στα 1972 στο Παρίσι για να ολοκληρωθεί μετά από δέκα χρόνια, στα 1982, και πάλι στο Παρίσι.

Το έργο χαρακτηρίζεται από την πολυμελωδικότητα και την πολυυρθμικότητά του. Φαίνεται καθαρά ότι ο συνθέτης ακόλουθει κατά γράμμα το ποιητικό κείμενο, προσπαθώντας να αντιλήψει τη μουσική του έμπνευση τόσο μέσα από τη μουσικότητα της ποιητικής γλώσσας όσο και μέσα από το ποιητικό και φιλοσοφικό βάθος των νοημάτων. Και ίσως αυτό να εξηγεί το τελικό αποτέλεσμα, όπου συνυπάρχουν στοιχεία τόσο ελληνοβιζαντινά όσο και λατινοαμερικάνικα, όμως αποθύτως αφρομοιαμένα μέσα στο γνώριμο ύφος της μουσικής του συνθέτη.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να υπογραμμιστεί η ομοιότητα και συγγενικότητα μεταξύ του Ποιητή (Πάμπλο Νερούδα) και του Συνθέτη (Μίκης Θεοδωράκης) σε μια σειρά κορυφαίες επιπλογές. Πρώτον, υπήρξαν και οι δυο στρατεύμενοι στην υπηρεσία του αγώνα των λιαών τους εναντίον ξένων και ντόπιων αντιδραστικών δυνάμεων, που τελικά επέβαλαν και στις δύο χώρες μισητές στρατιωτικές δικτατορίες. Δεύτερον, ως καλλιτέχνες επεδίωξαν μέσω του έργου τους να εκφράσουν αισθήματα και ιδέες που συγκινούν και απασχολούν ευρύτερα κοινωνικά στρώματα και όχι μόνο προνομιούχες μειοψηφίες. Και, το πιο σπουδαίο, προσπάθησαν να στηρίξουν αυτό το νέο περιεχόμενο σε φόρμες απλές και προσιτές, ώστε να είναι κατανοητές από τον απλό αναγνώστη και ακροατή, χωρίς εκπτώσεις ως προς την αυστηρότητα και καθαρότητα της αισθητικής.

Είναι γνωστή η μεγάλη ακτινοβολία και αποδοχή του ποιητικού "Canto General" του Πάμπλο Νερούδα, ιδιαίτερα στους λιαούς της Λατινικής Αμερικής.

Το ίδιο μεγάλη υπήρξε έως τώρα και η ακτινοβολία και αποδοχή και του μουσικού "Canto General" σε πολλές χώρες της Ευρώπης και της Αμερικής, όπου εκατοντάδες συγκροτήματα έχουν δώσει και εξαιρούμενο να δίνουν εκατοντάδες συναυλίες.

Το κύριο χαρακτηριστικό αυτών των συναυλιών είναι ότι τα χορωδιακά συγκροτήματα είναι στη μεγάλη τους πλειοψηφία ερασιτεχνικά, γεγονός που δείχνει τη βαθιά διεισδυτικότητα του έργου. Προς αυτή την κατεύθυνση βοηθά το ίδιο το έργο, το οποίο, παρά τις ρυθμικές δυσκολίες, είναι τελικά προσιτό ακόμα και στον πιο απλό ερασιτέχνη χορωδό. Κι αυτό γιατί η πολυυρθμικότητα του είναι εντελώς φυσιολογική, διότι, όπως είπαμε, ο στίχος αφρομοιώνεται τόσο πολύ με τη μελωδία και τον ρυθμό, που σε πολλές περιπτώσεις θα μπορούσε να θεωρήσει κανείς το έργο σαν καθαρά "λιαϊκό", δηλαδή σαν να είχε γεννηθεί μέσα στη φαντασία όχι ενός συνθέτη, αλλά του απρόσωπου λιαού, όπως συμβαίνει με τα τραγούδια και τους χορούς της λιαϊκής παράδοσης.

Andreas Brandes

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ

Η παρούσα ενορχήστρωση του "Canto General" για μεγάλη συμφωνική ορχήστρα έγινε ύστερα από παραγγελία της Ορχήστρας Bruckner, προκειμένου να παρουσιαστεί το έργο σε πανηγυρική συναυλία στο πλαίσιο της αυστριακής προεδρίας στην Ευρώπη, η οποία τελικά πραγματοποιήθηκε στο Linz στις 12 Σεπτεμβρίου 1998, με τη συμμετοχή της Συμφωνικής Ορχήστρας Bruckner και της Χορωδίας Ad Libitum, με σολίστ τη Μαρκέλλα Χατζιάνο, υπό τη διεύθυνση του Μίκη Θεοδωράκη.

Η νέα ενορχήστρωση βασίστηκε στην αυθεντική ενορχήστρωση του Θεοδωράκη, που έχει 3 φλάουτα, 3 μπουζούκια, 3 κιθάρες, 1 ηλεκτρικό μπάσο, 2 πιάνα, τύμπανα και 5 κρουστούς,

Η ενορχήστρωση του τρίτου μέρους "Los Libertadores" πραγματοποιήθηκε από τον Γιάννη Σαμπροβαλάκη και παρουσιάζεται σήμερα από την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης σε Α' παγκόσμια εκτέλεση.

Από το "CANTO GENERAL", σε ποίηση PABLO NERUDA

ALGUNAS BESTIAS

Era el crepúsculo de la iguana.
Desde la arcoirisada crestería
su lengua como un dardo
se hundia en la verdura·
el hormiguero monacal pisada
con melodioso pie la selva·
el guanaco fino como el oxígeno
en las anchas alturas pardas
iba calzando botas de oro,
mientras la llama abria cándidos
ojos en la dalicadeza
del mundo lleno de rocío.
Los monos trenzaban un hilo
interminablemente erótico
en las riberas de la aurora,
derribando muros de polen
y espantando el vuelo violeta
de las mariposas de Muzo.

Era la noche de los caimanes,
la noche pura y pululante
de hocicos saliendo del légameo,
y de las ciénagas soñolientes
un ruido opaco de armaduras
volvia al origen terrestre.

El jaguar tocaba las hojas
con su ausencia fosforescente,
el puma corre en el ramaje
como el fuego devorador
mientras arden en él los ojos
alcohólicos de la selva.
Los tejones rascan los pies
del río, husmean el nido
cuya delicia palpitante
atacarán con dientes rojos.

Y en el fondo del agua magna,
como el círculo de la tierra,
está la gigante anaconda
cubierta de barros rituales,
devoradora y religiosa.

ΜΕΡΙΚΑ ΖΩΝΤΑΝΑ

Ήταν το πλυκόφως της ιγουάνας.
Απ' το αψιδωτό πειρί¹
η γηώσσα της χυνόταν
σαν αικόντιο μες στη βλάστηση·
ο μοναστικός μερμηγκοφάγος πατούσε
τη σέλβια με βάθισμα μελωδικό·
το γουανάκι, ανάερο σαν οξυγόνο,
πήγαινε στα φαιά πλατιά υψώματα
με τις χρυσές του μπότες,
ενώ το πλάια άνοιγε τ' αιθώα του μάτια
μπροστά σ' έναν κόσμο τρισευγενικό,
γεμάτον δροσοστάπες.
Οι μαϊμούδες πλέκαν το νήμα
του ατεπεύτητου ερωτισμού
στα ρείθρα της αυγής,
ρίχνοντας τοίχους από γύρη,
τρομάζοντας του Μούζου τις πεταλούδες
με τα βιολετιά φτερουγίσματα.

Ήταν η νύχτα του καϊμάν,
νύχτα καθάρια, πνιγμένη στα ρύγχη
που πρόβαλλαν μες απ' τη πάσπη.
κι απ' τα υπναλέα τενάγη
ένας μουντός θόρυβος από πανοπλίες
γυρνούσε στη χθόνια καταγωγή.

Οι λαγουάροις άγγιζε τα φύλλα με τη
φωσφορική απουσία του·
τρέχει η πούμα μέσα στα κλαδιά
σαν την καταπυτική φωτιά, ενώ μέσα της
καίνε της σέλβιας
τα μάτια τα απλκοοπλικά.
Οι ασβοί γδέρνουν τα πόδια του ποταμού
κι οσμίζονται τη φωλιά που μέσα και
πάνω στη πλαχταριστή πλιχουδιά της θα
χυμήζουνε με κόκκινα δόντια.

Και στο βάθος του μείζονος νερού,
ίδιος κύκλος της γης,
σκεπασμένος πλάσπη πειτουργική,
θρησκευτικός και αδηφάγος
κείται ο γίγας ανακόντα.

VOY A VIVIR (1949)

Y o no voy a morirme. Salgo ahora
en este día lleno de volcanes
hacia la multitud, hacia la vida.
Aquí dejo arregladas estas cosas

hoy que los pistoleros se pasean
con la "cultura occidental" en brazos,
con las manos que matan en España
y las horcas que oscilan en Atenas

y la deshonra que gobierna a Chile
y paro de contar.

Aquí me quedo
con palabras y pueblos y caminos
que me esperan de nuevo, y que golpean
con manos consteladas en mi puerta.

ΕΓΩ ΘΑ ΖΗΣΩ

Έγώ δεν θα πεθάνω. Τώρα,
τούτη τη μέρα τη γεμάτη ηφαίστεια
κινάω για τα πλήθη, τη ζωή.
Αφήνω ταχτοποιημένα εδώ τούτα τα
πράγματα,
σήμερα που οι πιστοπάδες σεργιανίζουν
με τη "δυτική κουπτούρα" υπό μάτης,
με τα χέρια που σκοτώνουν στην Ισπανία,
και τις κρεμάλες που αιωρούνται στην
Αθήνα,
και την ατιμία που κυβερνάει τη Χιλή
και παύω πια να λέω.

Θα μείνω εδώ
με πέξεις και πλαούς και δρόμους
που με προσμένουνε ξανά,
και που χτυπούν με χέρια έναστρα
την πόρτα μου.

LOS LIBERTADORES

Aquí viene el árbol, el árbol de la tormenta, el árbol del pueblo. De la tierra suben sus héroes como las hojas por la savia, y el viento estrella los follajes de muchedumbre rumorosa, hasta que cae la semilla del pan otra vez a la tierra.

Aquí viene el árbol, el árbol nutrido por muertos desnudos, muertos azotados y heridos, muertos de rostros imposibles, empalados sobre una lanza, desmenuzados en la hoguera, decapitados por el hacha, descuartizados a caballo, crucificados en la iglesia.

Aquí viene el árbol, el árbol cuyas raíces están vivas, saco salitre del martirio, sus raíces comieron sangre, y extrajo lágrimas del suelo: las elevó por sus ramajes, las repartió en su arquitectura. Fueron flores invisibles, a veces, flores enterradas, otras veces iluminaron sus pétalos, corno planetas.

Y el hombre recogió en las ramas las corolas endurecidas, las entregó de mano en mano como magnolias o granadas y de pronto, abrieron la tierra, crecieron hasta las estrellas.

Este es el árbol de los libres. El árbol tierra, el árbol nube. El árbol pan, el árbol flecha, el árbol puño, el árbol fuego. Lo ahoga el agua tormentosa de nuestra época nocturna, pero su mastil balancea el ruedo de su poderío.

ΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΕΣ

Κι ἔρχεται το δέντρο, το δέντρο της καταιγίδας, το δέντρο του πλαιού. Απ' τη γη ανεβαίνουν οι ἡρωές του όπως τα φύλλα απ' το χυμό, κι ο ἀνεμός θρίβει τα φυλλώματα της βουερής ανθρωποθάλπιασσας, ώσπου πέφτει στη γη ξανά.

Κι ἔρχεται το δέντρο, το δέντρο που τράφηκε με γυμνούς νεκρούς, νεκρούς μαστιγωμένους και πληγωμένους, νεκρούς με απίθανη όψη, παλουκωμένους σε κοντάρια, κομματιασμένους στην πυρά, αποκεφαλισμένους με τσεκούρια, πετσοκομμένους απ' τα τέσσερα αιλόγα, σταυρωμένους μες στην εκκλησιά.

Κι ἔρχεται το δέντρο, το δέντρο που 'ναι οι ρίζες του ζωντανές, πήρε μαρτυρικό νίτρο, φάγαν οι ρίζες του αίμα, ρούφρηξ δάκρυα απ' το χώμα: τ' ανέβασε με τα κλαδιά του, τα μοίρασε μες στην αρχιτεκτονική του. Γίναν αόρατα πουλούδια, ἀλπιτε πουλούδια θαμμένα κι ἀλπιτε τα πέταλά τους φωτίσαν σαν πλανήτες.

Κι ο ἀνθρωπος μάζεψε απ' τους κιλώνους τα δεμένα μπουσμπουκάκια, χέρι χέρι τα παράδωσε σα ρόδια ή μαγγόλιες, και κείνα ευθύς τη γη ἀνοιξαν, κι ἐφτασαν ψηλά ως τ' αστέρια.

Αυτό το δέντρο των επεύτερων. Το δέντρο γη, το δέντρο σύννεφο, το δέντρο ψωμί, το δέντρο αικόντιο, το δέντρο γροθιά, το δέντρο φωτιά. Το πνίγουν τα φουρτουνιασμένα νερά του νύχτιου καιρού μας, μα στο κατάρτι ζυγιάζεται της εξουσίας του ο τροχός.

Otras veces, de nuevo caen
las ramas rotas por la colera,
y una ceniza amenazante
cubre su antigua majestad:
así pasó desde otros tiempos,
así salió de la agonía,
hasta que una rama secreta,
unos brazos innumerables,
el pueblo, guardo los fragmentos,
escondio troncos invariables,
y sus labios eran las hojas
del inmenso árbol repartido,
diseminado en todas partes,
caminando con sus raíces.
Este es el árbol, el árbol
del pueblo, de todos los pueblos
de la libertad, de la lucha.

Asómate a su cabellera:
toca sus rayos renovados:
hunde la mano en las usinas
donde su fruto palpitante
propaga su luz cada día.
Levanta esta tierra en tus manos,
participa de este esplendor,
toma tu pan y. tu manzana,
tu corazón y tu caballo
y monta guardia en la frontera,
en el límite de sus hojas.

Defiende el fin de sus corolas,
comparte las noches hostiles,
vigila el ciclo de la aurora,
respira la altura estrellada,
sosteniendo el árbol, el árbol
que crece en medio de la tierra.

Αλπιοτε πάλι ξαναπέφτουν
τα κλαδιά σπασμένα απ' την οργή
και μια στάχτη απειλητική
σκεπάζει το αρχαίο μεγαλείο του:
έτσι πέρασε μες από άλπους και ρούς,
έτσι ξέφυγε το άγχος το θανατερό,
ώσπου ένα χέρι μυστικό,
κάποια μπράτσα αναρίθμητα,
ο πλαός, φυλαξε τα κομμάτια,
έκρυψε αναλλοίωτους κορμούς,
και τα χείλη τους ήταν τα φύλλα
του πελώριου μοιρασμένου δέντρου
που διασπάρθηκε σ' όλες τις μεριές,
που ταξίδεψε μ' όλες του τις ρίζες.
Αυτό είναι το δέντρο, το δέντρο
του πλαιού, όλων των πιαών
της λευτεριάς, του αγώνα.

Έλια ως τη χαίτη του,
άγγιξε τις ξανανιωμένες του αχτίδες:
βύθισε το χέρι στα εργαστήρια
όπου ο παιδιόμενος καρπός του
το φως του διαδίδει καθημερινά.
Σήκωσε τη γη τούτη στα χέρια σου,
μέθεξε σε τούτη τη λαμπρότητα,
πάρε το ψωμί σου και το μήλο σου,
την καρδιά σου και το άτι σου
και στήσε φρούριο στο σύνορο,
στη μεθόριο της φυλήωσίας του.

Υπερασπίσου τα χείλη κάθε στεφάνης του,
μοιράσου τις εχθρικές του νύχτες,
αγρύπνα για το τόξο της αυγής,
ανάσανε τ' αστεριωμένα ύψη
στηρίζοντας το δέντρο, το δέντρο
που μεστώνει καταμεσής στη γη.

LAUTARO (1550)

La sangre toca un corredor de cuarzo.
La piedra crece donde cae la gota.

Así nace Lautaro de la tierra.
Lautaro era una flecha delgada.
Elástico y azul fue nuestro padre.

Fue su primera edad soto silencio.
Su adolescencia fue dominio.
Su juventud fue un viento dirigido.
Se preparó como una larga lanza.
Acostumbro los pies en las cascadas.
Educó la cabeza en las espinas.
Ejecutó las pruebas del guanaco.
Vivió en las madrigueras de la nieve.
Aechó la comida de las águilas.
Arañó los secretos del peñasco.
Entretuvo los pétalos del fuego.
Se amamantó de primavera fría.
Se quemó en las gargantas infernales.
Fue cazador enire las aves crueles.
Se tiñeron sus manos de victorias.
Leyó las agresiones de la noche.
Sostuvo los derrumbes del azufre.
Se hizo velocidad, luz repentina.
Tomó las lentitudes del Otoño.

Trabajó en las guardidas invisibles.
Durmió en las sábanas del ventisquero.
Igualó la conducta de las lechas.
Bebió la sangre agreste en los caminos.
Arrebató el tesoro de las olas.
Se hizo amenaza como un dios sombrío.
Comió en cada cocina de su pueblo.
Aprendió el alfabeto del relámpago.
Olfateó las cenizas esparcidas.
Envolvió el corazón con pieles negras.
Descifró el espiral hilo del humo.
Se construyó de fibras taciturnas.
Se aceitó como el alma de la oliva.
Se hizo cristal de transparencia dura.
Estudió para viento huracanado.
Se combatió hasta apagar la sangre.
Sólo entonces fue digno de su pueblo.

Ο ΛΑΟΥΤΑΡΟ

Το αίμα αγγίζει ένα κοίτασμα χαλαζία.
Θεριεύει το πέτρωμα εκεί που πέφτει η
στάλπα.

Έτσι γεννιέται από τη γη ο Λαουτάρο.
Ήταν ο Λαουτάρο βέλος λεπτό.
Λυγερός και γαλάζιος ήταν ο πατέρας μας,

Η πρώτη του ηλικία ήτανε σκέτη σιωπή.
Η εφηβεία του ήταν αυτοκυριαρχία.
Η νιότη ήταν οδηγητής άνεμος,
Προετοιμάστηκε σα μακρύ ακόντιο.
Συνήθισε τα πόδια στους καταρράχτες.
Εκπαίδεψε το κεφάλι μες στ' αγκάθια.
Αγκήθηκε στις δοκιμασίες του γουανάκιο.
Έζησε στα φωτιάσματα των πάγων.
Άρπαξε την τροφή των αετών.
Έξυγε της Βουνοκορφής τα μυστικά.
Συντήρησε τα πέταλα της φωτιάς.
Βύζαξε κρύαν άνοιξη.
Κάηκε στα λαπύγγια της κόλασης,
Έγινε κυνηγός σ' άγρια όρνια.
Οι κάπες του βαφτήκανε με νίκες.
Διάβασε της νυχτιάς τις προκλήσεις.
Συγκράτησε τις πτώσεις του θειαφιού.
Έγινε γρηγοράδι, φως ξαφνιαστικό.
Πήρε τους αργούς ρυθμούς του
φθινοπώρου.
Δούλεψε στις αθώρητες αϊτοφωτιές.
Κοιμήθηκε στων πιαγετώνων τα σεντόνια.
Εξομοιώθηκε με του βέλους τη διαγωγή.
Ήπιε στις στράτες το αίμα το αψύ.
Το θησαυρό άρπαξε των κυμάτων.
Έγινε απειλή σα σκοτεινός θεός.
Έφαγε σ' όλα του πλαού του τα μαγεριά.
Διδάχτηκε το αιλφάβητο της αστραπής.
Οσμίστηκε τις σκόρπιες στάχτες.
Τύλιξε με δορές μαύρες την καρδιά.
Διάβασε την κλωστένια σπείρα του καπνού.
Χτίστηκε με ίνες της σιγής.
Λαδώθηκε σαν την ψυχή της ελιάς.
Έγινε κρύσταλλο με σκληρή διαφάνεια.
Σπιούδασε άνεμος της καταιγίδας.
Χτυπήθηκε ως να σβήσει το αίμα.
Τότε μόνο έγινε άξιος του πλαού του.

LA UNITED FRUIT Co.

Cuando sonó la trompeta, estuvo todo preparado en la tierra, y Jehová repartió el mundo a Coca-Cola Inc., Anaconda, Ford Motors, y otras entidades. La Compañía Frutera Inc. se reservó lo más jugoso, la costa central de mi tierra, la dulce cintura de América. Bautizó de nuevo sus tierras como "Repúblicas Bananas", y sobre los muertos dormidos, sobre los héroes inquietos que conquistaron la grandeza, la libertad y las banderas, estableció la ópera bufa: enajenó los albedrios, regaló coronas de César, desenvainó la envidia, atrajo la dictadura de las moscas, moscas Trujillos, moscas Tachos, moscas Carias, moscas Martínez, moscas Ubico, moscas húmedas de sangre humilde y mermelada, moscas borrachas que zumban sobre las tumbas populares, moscas de circo, sabias moscas entendidas en tiranía.

Entre las moscas sanguinarias la Frutera desembarca, arrasando el café y las frutas, en sus barcos que deslizaron como bandejas el tesoro de nuestras tierras sumergidas. Mientras tanto, por los abismos azucarados de los puertos, caían indios sepultados en el vapor de la mañana: un cuerpo rueda, una cosa sin nombre, un número caído, un racimo de fruta muerta derramada en el pudridero.

H UNITED FRUIT Co.

Όταν ήχησαν οι σάλπιγγες, όλα είχαν ετοιμαστεί πάνω στη γη, κι ο Ιεχωβά μοίρασε τον κόσμο σε Coca Cola Inc., Ανακόντα, Ford Motors και σε άλλες μονάδες. Η Εταιρία Φρούτων Inc., κράτησε γι' αυτήν το πιο ζουμερό, το κεντρικό παράλιο της γης μου, τη γλυκιά μέση της Αμερικής. Της ξαναβάφτισε τα χώματά της, «Δημοκρατίες της Μπανάνας», και πάνω στους ξεχασμένους νεκρούς, πάνω στους ταραγμένους ήρωες που καταχτήσανε το μεγαλείο, τη πλευτεριά και τις σημαίες, ίδρυσε την «Όπερα Μπούφα» της: απλοτρίωσε τις πλεύτερες θελήσεις, πρόσφερε καισαρικά στέμματα, εξαπόλυτε τον φθόνο, κουβάλησε τη διχτατορία «της Μύγας», μύγα Τρουχίγιο, μύγα Τάτσος, μύγα Καρρίας, μύγα Μαρτίνες, μύγα Ουβίκο, μύγες ποτισμένες με αίμα ταπεινό και μαρμελάδα, μύγες μπεκρούδες που βουίζουνε, πάνω στα ομαδικά λαικά νεκροταφεία, μύγες τσίρκου, σοφές μύγες ειδικευμένες στην τυραννία.

Μέσα στις αιμόχαρες μύγες ξεμπαρκάρει η «Φρούτων», ξεχειλίζοντας με καφέ και φρούτα τα καράβια της που ξεγλιστράνε σαν νταβάδες με θησαυρούς απ' τα στραγγαλισμένα μας χώματα. Και την ίδια ώρα, απ' τις ζαχαρωτές αβύσσους των λιμανιών, οι ίνδιοι γκρεμίζονταν και θάβονταν μέσα στην πάχνη του πρωινού: κυλάει ένα κορμί, ένα πράμα χωρίς όνομα, ένα νούμερο πεσμένο, ένα κλαδί νεκρή οπώρα, πιωμένη στα σαπιστήρια.

VEGETACIONES

A las tierras sin nombres y sin números
bajaba el viento desde otros dominios,
traía la lluvia hilos celestes,
y el dios de los altares impregnados
devolvía las flores y las vidas.

En la fertilidad crecía el tiempo.

El jacaranda elevaba espuma
hecha de resplandores transmarinos,
la araucaria de lanzas erizadas
era la magnitud contra la nieve,
el primordial árbol caoba
desde su copa destilaba sangre,
y al Sur de los alerces,
el árbol trueno, el árbol rojo,
el árbol de la espina, el árbol madre,
el ceibo bermellón, el árbol caucho,
eran volumen terrenal, sonido,
eran territoriales existencias.
Un nuevo aroma propagado
llenaba, por los intersticios
de la tierra, las respiraciones
convertidas en humo y fragancia:
el tabaco silvestre alzaba
su rosal de aire imaginario.
Como una lanza terminada en fuego
apareció el maíz, y su estatura
se desgrano y nació de nuevo,
diseminó su harina, tuvo
muertos bajo sus raíces,
y, luego, en su cuna, miró
crecer los dioses vegetales.
Arruga y extensión diseminaba
la semilla del viento
sobre las plumas de la cordillera,
espesa luz de germen y pezones,
aurora ciega amamantada
por los ungüentos terrenales
de la implacable latitud lluviosa,
de las cerradas noches manantiales,
de las cisternas matutinas.

ΒΛΑΣΤΗΣΕΙΣ

Στα χώματα, που δεν είχαν όνομα κι ούτε αριθμό
κατέβαινε ο άνεμος από κυριαρχίες άλπες.
Έφερνε η βροχή κλωστές ουράνιες,
και των κυοφορούντων βωμών ο υγρός θεός
ξανάδινε τα πούλουδα και τις ζωές.

Μέσα στη γονιμότητα αυγάταινε ο καιρός.

Το χαικαραντά έσκαγε αφρό από
φωτοβολήματα γαλάζια,
η αρασουκάρια με τις εχθρικές της πλόγχες
ήτανε η μεγαλοπρέπεια αντίκρυ στο χιόνι,
το αρχέγονο δέντρο καόβα
διύπιζε στην κορφή του αίμα,
κι εκεί στο Νότο των απέρσε
το δέντρο-κεραυνός, το κόκκινο δέντρο,
το δέντρο-αγκάθι και το δέντρο-μάνα,
το προφορά σέιβο, τό δέντρο κάουτσο,
ήτανε χθάνιοι όγκοι, ήταν ήχος,
υπάρξεις ήταν του χώρου τούτου.
Ένα διάχυτο καινούριο άρωμα
πληριμμύριζε, απ' τις ρωγμές της γης,
ανάσες που άλπιαζαν
σε μύρο και καπνό:
ο χλωρός άγριος ταμπάκος ύψωνε
τους αέρινους φανταστικούς ροδώνες του.
Βέλος που κορυφώνεται σε φλόγα
πρόβαθε τ' αραποσίτι, κι η κορμοστασιά
του ξεκουκκίστηκε, και πάλι αναγεννήθηκε,
σκόρπισε τ' αλεύρι του, γέμισε
νεκρούς κάτ' απ' τις ρίζες του,
και πίγο πίγο, μέσα στο πίκνο του είδε
να ξεπειούνται οι θεοί των βλασταριών.
Πλατωσιές και φαράγγια μοιράζονταν
το σπόρο του άνεμου
στης κορδιγιέρας τα φτερά, φως πυκνό
από σπειριά και βλασταράκια,
τυφλή αυγή βυζαγμένη
απ' τους υπόγειους πηχτούς χυμούς
της αδυσώπητης ζώνης των βροχών,
των κλειστών νυχτιάτικων πηγών,
των πρωινών δεξαμενών.

Y aún en las llanuras
como láminas de planeta,
bajo un fresco pueblo de estrellas,
rey de la hierba, el ombú detenia
el aire libre, el vuelo rumoroso
y montaba la pampa sujetándola
con su ramal de riendas y raíces.

América arboleda,
zarza salvaje entre los mares,
de polo a polo balanceabas,
tesoro verde, tu espesura.
Germinaba la noche
en ciudades de cascarras sagradas,
en sonoras maderas,
extensas hojas que cubrían
la piedra germinal, los nacimientos.
Ullero verde, americana
sabana seminal, bodega espesa,
una rama nació corno una isla,
una hoja fue forma de la espada,
una flor fue relámpago y medusa,
un racimo redondeo su resumen,
una raíz descendio a las tinieblas.

Κι ακόμα, στα πιεβάδια,
σαν επάσματα του πιλανήτη,
κάτω από ένα δροσερό πιασό αστεριών,
το ομπού, βασιλιάς της βλάστησης, σταματούσε
το πεύτερο αιγέρα, το βουερό πέταιγμα
και καβαλίκευε την πάμπα κρατώντας την
με χιλιόκλαδα γκέμια και ρίζες.

Δρυμέ Αμερικάνε,
άγριε βάτε μέσα στα πέλαιγα
από πόλο σε πόλο επίκνιζες
σαν πράσινο θηραυρό την πήχτρα της χλωρίδας σου.
Βλάσταινε η νύχτα
σε πολιτείες από σπόρους ιερούς,
σε ξύλο θροϊκό,
σε πελώρια φύλη που σκέπταζαν
το βλαστερό πιθάρι, τις γέννες.
Πράσινη μήτρα, σπερματικό
σεντόνι αμερικάνικο, πηχτή αποθήκη,
ένα κλαδί φούντωσε σα νησί,
ένα πουλούδι έγινε αστραπή
και μέδουσα,
ένα τσαμπί στρογγύλεψε την περίπηψή του,
μια ρίζα κατέβηκε ως τα ερέβη.

AMERICA INSURRECTA (1800)

Nuestra tierra, ancha tierra, soledades,
se pobló de rumores, brazos, bocas.
Una callada sílaba iba ardiendo,
congregando la rosa clandestina,
hasta que las praderas trepidaron
cubiertas de metales y galopes.
Fue dura la verdad como un arado.
Rompió la tierra, estableció el deseo,
hundió sus propagandas germinales
y nació en la secreta primavera.
Fue callada su flor, fue rechazada
su reunión de luz, fue combatida
la levadura colectiva, el beso
de las banderas escondidas,
pero surgió rompiendo las paredes,
apartando las cárceles del suelo.
El pueblo oscuro fue su copa.
Recibió la substancia rechazada,
la propago en los límites marítimos,
la machacó en morteros indomables.
Y salió con las páginas golpeadas
y con la primavera en el camino.
Hora de ayer, hora de mediodía,
hora de hoy otra vez, hora esperada
entre el minuto muerto y el que nace,
en la erizada edad de la mentira.
Patria, naciste de los leñadores,
de hijos sin bautizar, de carpinteros,
de los que dieron como un ave extraña
una gota de sangre voladora,
y hoy nacerás de nuevo duramente,
desde donde el traidor y el carcelero
te creen para siempre sumergida.
Hoy nacerás del pueblo como entonces.
Hoy saldrás del carbón y del rocio.
Hoy llegarás a sacudir las puertas
con manos maltratadas, con pedazos
de alma sobreviviente, con racimos
de miradas que no extinguíó la muerte,
con herramientas hurañas
armadas bajo los harapos.

ΞΕΣΗΚΩΜΕΝΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

Η γη μας, γη πλατιά, ερημές,
πληθυμύρισε θουητό, μπράτσα, στόματα.
Μια θουβαμένη συλλαβή άναβε λίγο λίγο
συγκρατώντας το παράνομο ρόδο,
ωσότου οι πεδιάδες δονήθηκαν
όποι σίδερο και καππασμό.
Σκληρή η αιλήθεια σαν αιλέτρι.
Έσκισε τη γη, θεμελίωσε τον πόθο,
έπνιξε τις φύτρες της προπαγάνδας τους
και πευτερώθηκε μέσα στη μυστική άνοιξη.
Είχε θουβαθεί το λουλούδι της, είχε κυνηγηθεί
το συναγμένο φως της, είχε χτυπηθεί
το μαζικό της προζύμι, των κρυμμένων
λάβαρων το φιλί,
αυτή όμως ξεπετάχτηκε σκίζοντας τοίχους
αποσπώντας τις φυλακές απ' τη γη.
Κούπα της έγινε ο σκούρος πλαός.
Παράλιαβε το εξοστρακισμένο υπεικό¹
το διάδωσε στης θάλασσας τα πέρατα,
το κοπάνισε σ' αδάμαστα γουδιά.
Και βγήκε, με χτυπημένες σελίδες
και με την άνοιξη στο δρυμό.
Ωρα χτεσινή, ώρα μεσημεριού,
ώρα σημερινή ξανά, ώρα καρτερεμένη
ανάμεσα στο πεφτό που πέθανε και σ' αυτό²
που γεννιέται, στην αγκαθιασμένη εποχή της ψευτιάς.
Πατρίδα, έχεις γεννηθεί από ξυλοκόπους,
από τέκνα αιβάφτιστα, από μαραγκούς,
από κείνους που δώσαν σαν παράξενο πουλή
μια σταγόνα αίμα πετούμενο
και σήμερα θα γεννηθείς και πάλι σκληρή,
μες από κει που ο προδότης και ο δεσμοφύλακας
σε πιστεύανε παντοτινά θαμμένη.
Σήμερα, όπως και τότε, θα γεννηθείς απ' το πλαό.
Σήμερα θα βγεις μες απ' το κάρβουνο και τη δρόσι.
Σήμερα θα καταφέρεις να τραντάξεις τις πόρτες
με χέρια κακοπαθιασμένα, με κομμάτια
ψυχής που περισώθηκε, με δέσμες
από βλέμματα που ο θάνατος δεν έσβησε:
εργαπεία φοβερά
κάτω απ' τα κουρέπια, έτοιμα για τη μάχη.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

Μπορώ α τα έρθεις;

Οι υπηρεσίες που θέλετε, μαζί τους είναι πολλά περισσός.
Στη διακοπή σέβετε όλα να είναι τέλεια,
για να μπορείτε αναπτύσσεσται να καλωπιράστε,
να λαιξετε, να κοινωνίεστε αγκαλιά.

Ανακαλύψτε το Galaxia Vacation Club
της Καλαμάτας Ν. Δαρδαλιάνωνακή.

Πολυτελείς σερβιτόρες, πάρκες, εστιατορία,
scuzzo water sport, baby sitting,
αλλά και δραστηριότητες
που απορχούν ευχαριστία τα παιδιά.

GALAXIA
VACATION CLUB

Μοναδικό περιβάλλον και κερδίστε συναρπαγό τριήμερο για δύο. Στολάτε από τη 4220 γραφείου της Galaxia κανό,
την κατανάλωση από Κατάλη μερι 10 γύρωφων. **Διακοπές αξέχαστες, για πάντα.** πλαφορμής 210 6387500

24 FRIDAY
MARCH

THESSALONIKI
CONCERT HALL
STARTING TIME: 21:00

JUBILEE CONCERT

CANTO GENERAL

MIKIS THEODORAKIS

Mikis Theodorakis (born 1925)

Canto General :

Oratorio for singers, chorus
and symphonic orchestra

First performance by the T.S.S.O.

I. *Algunas Bestias* (11')
(arranged by H.Schmiedt)

II. *Voy a vivir* (5')
(arranged by H.Schmiedt)

III. *Los Libertadores* (18')
(arranged by Y.Sabrovalakis)

IV. *Lautaro* (8')
(arranged by H.Schmiedt)

V. *La United Fruit Co.* (8')
(arranged by H.Schmiedt)

VI. *Vegetaciones* (7')
(arranged by H.Schmiedt)

VII. *America Insurrecta* (10')
(arranged by H.Schmiedt)

Myron Michailidis

conductor

Maria Farantouri

Petros Pandis

The City of Athens Chorus
(chorus master: St.Beris)

Chorus Fons Musicalis
(chorus master: K. Konstantaras)

Chorus of the State Conservatory
of Thessaloniki
(chorus master: A. Krissila)

ΜΙΚΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

διευθυντής χορωδίας: Σταύρος Μπερής

SOPRANI

1. Ζαφειριάδου Ζηνοβία
2. Ιμπρή Μαρία
3. Καρβουνά Σοφία
4. Λαλούτση Ανδρονίκη
5. Μαυρομάτη Μαρία
6. Μπουζώτου Κάνδια
7. Νουνοπούλου Κατερίνα
8. Παπαγεωργίου Ευμορφία
9. Παπαδημητρίου Μαργαρίτα
10. Σταφέτα Δήμητρα
11. Τσαβαλά Ιωάννα
12. Ψυλλάκη Σοφία

TENORI

1. Αγγελάκης Βαγγέλης
2. Βίγκος Σπύρος
3. Κεχρής Χρήστος
4. Κονδύλης Κώστας
5. Μανιατόπουλος Γιάννης
6. Σκολαρίκος Δημήτρης
7. Σταυριανός Δημοσθένης
8. Σφυρής Γιάννης
9. Τουμαράς Λευτέρης

ALTI

1. Βλαχοπούλου Μαρία
2. Βράκατσέλλη Ιωάννα
3. Καλαϊτζίδου Νατάσσα
4. Μανιαδάκη Μαρίνα
5. Μηνακούλη Έφη
6. Μπαρκαριάνη Ελένη
7. Οικονόμου Μαριάννα
8. Οικονόμου Στέλλα
9. Παγκάλου Αριάδνη
10. Παντελοπούλου Αριστέα
11. Ρεβίθη Δέσποινα

BASSI

1. Αντωνέλλος Λάκης
2. Γκιοβούσογλου Μένανδρος
3. Δήμου Αντώνης
4. Καριώτης Παναγιώτης
5. Κωνστάντζος Ιάσων
6. Μπογιατζής Νίκος
7. Μωραΐτης Γιώργος
8. Χατζούδης Δημήτρης

ΧΟΡΩΔΙΑ FONS MUSICALIS

διευθυντής χορωδίας: Κωστής Κωνσταντάρας
υπεύθυνη δημοσιών σχέσεων: Βιβή Ματσούκα
μουσική συνοδεία πιάνου: Θάνος Μαργέτης

SOPRANI

1. Βουτσινά Ελευθερία
2. Γιαμπούρα Κατερίνα
3. Κιόρογλου Μαρία
4. Μαυράκη Μαργαρίτα
5. Παπαδοπούλου Ελένη
6. Πουλίτση Χριστίνα

ALTI

1. Γιαννοπούλου Γεωργία
2. Δημόκα Καλλιόπη
3. Κόλεβα Λιούμπα
4. Μέντζου Σοφία
5. Μπαλώτη Γεωργία
6. Πετρογιάννη Βασιλική

TENORI

1. Θάνος Γιώργος
2. Κωτσικογιάννης Βασιλης
3. Πιστόπουλος Σταύρος
4. Ροδίτης Νίκος
5. Ρουμσάκης Νίκος
6. Σαμάριν Γιούρι

BASSI

1. Ζιάζαρης Νίκος
2. Παπαγεωργίου Δημήτρης
3. Ρουπαλιώτης Αλέξης
4. Σαραντάκος Δημήτρης
5. Φαρής Αλέξανδρος
6. Φλωράκης Κώστας

ΧΟΡΩΔΙΑ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

διευθυντρια χορωδίας: Αγγελική Κρίσιλα

SOPRANI

1. Στυλλιανάκη Άννα
2. Ξανθοπούλου Όλγα
3. Θεοχάρη Ασπασία
4. Πασχαλίδου Μελίνα
5. Γούστη Ελευθερία
6. Μαβίνη Χριστίνα
7. Παπαδάκη Ειρήνη
8. Βούλγαρη Αλεξάνδρα
9. Σκυλλίτη Στυλιανή
10. Καραδήμου Θεοδώρα

ALTI:

1. Μανούσου Ευαγγελία
2. Μουλαΐδου Άννα
3. Βαβουλίδου Παναγιώτα
4. Κουσίδου Αναστασία
5. Παπανικολάου Βίκη
6. Εμμανουήλ Άννα
7. Γιανκιτσέρη Μαρία
8. Κουλαΐδου Άννα
9. Χαριτίδη Βαλέρια
10. Παπαστεργιοπούλου Αλεξάνδρα
11. Κουνελά Σοφία

12. Αθανασάτου Δήμητρα
13. Σαρόγλου Αγγέλα
14. Βρετού Δήμητρα

TENORI:

1. Κονιτόπουλος Ιάκωβος
2. Σαρρηγιαννίδης Οδυσσέας
3. Μπάρμπας Αλέξανδρος
4. Σουργούνης Ευάγγελος
5. Σουργούνης Αθανάσιος
6. Παπαπαρασκευάς Νίκος
7. Γκατζόφλιας Χάρις
8. Βουλκίδης Δημήτρης
9. Λάτσιος Θωμάς

BASSI:

1. Τσανακλίδης Βασιλης
2. Τζιουμβάρας Γεώργιος
3. Ηλιάδης Ιωάννης
4. Σιταράς Απόστολος
5. Χουβαρδάς Κυριάκος
6. Τσακλίδης Ιωάννης
7. Παπαπέτρου Ανδρέας
8. Λαμπρόπουλος Χριστόδουλος

Γ. Κατραλής:
«Ιμερος»: Συμφωνικό έργο για ορχήστρα, έργο 28
Α' παγκόσμια εκτέλεση

W.A.Mozart:
Κονταέρτο για φαγκότο και ορχήστρα
σε σι ύφεση μείζονα, KV 191

F. Mendelssohn-Bartholdy:
Συμφωνία αρ. 5 σε ρε ελάσσονα, έργο 107
(**«της Μεταρρύθμισης»**)

Φοίβος Παπαδόπουλος
διεύθυνση ορχήστρας
Γιώργος Πολίτης
φαγκότο

Ένα συμφωνικό έργο του Γιώργου Κατραλή
σε Α' Παγκόσμια εκτέλεση από την Κ.Ο.Θ.
Επίσης, η γνωστή συμφωνία του Μέντελσον
και ένα από τα λιγότερο γνωστά αλλά
και πλέον όμορφα κονταέρτα του Μότσαρτ.

ΠΕΜΠΤΗ 6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ Α.Π.Θ.

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 21:00

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Αίθουσα «Βασίλειος Πυρσινέλλας»
του Πνευματικού Κέντρου Δήμου Ιωαννίνων

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 21:00

Οι επόμενες συναυλίες της Κ.Ο.Θ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ Α.Π.Θ.

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 21:00

W.A.Mozart:
"Requiem" για τέσσερις σολίστες, χορωδία
και ορχήστρα σε ρε ελάσσονα, KV 626

Μύρων Μιχαηλίδης
διεύθυνση ορχήστρας
Δήμητρα Θεοδοσίου

σοπράνο

Μαρκέλα Χατζιάνο

μέτζο σοπράνο

Αντώνης Κορωναίος

τενόρος

Δημήτρης Καβράκος

μπάσος

Χορωδία «Μακεδονία»

διεύθυνση χορωδίας: A. Κοντογεωργίου

Ένα από τα διασημότερα έργα όλων των εποχών
στο πνεύμα των ημερών:
Με τη σύμπραξη διεθνούς φήμης
Ελλήνων καλλιτεχνών,
η Κ.Ο.Θ. εορτάζει επίσημα τα 250 χρόνια
από τη γέννηση του μεγάλου συνθέτη.

Πληροφορηθείτε τα νέα και τις δραστηριότητες της Κ.Ο.Θ. από τη ζωντανή ραδιοφωνική εκπομπή **Η Κ.Ο.Θ. στον "Λόγου και Τέχνης 100.6"** με ζωντανές συνεντεύξεις και σχόλια, κάθε Τετάρτη στις 19:00. Την εκπομπή παρουσιάζει ο Αντώνης Σαραγιώτης.

Τιμές εισιτηρίων Κ.Ο.Θ.

Πλατεία Α'	20 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	12 €
Εξώστης	9 €
Μειωμένο* - Ομαδικό	
Πλατεία - Θεωρεία	9 €
Εξώστης	6 €

Οικογενειακό	
Πλατεία Α'	40 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	24 €
Εξώστης	18 €

*εκπαιδευτικό, φοιτητές, μαθητές, σπουδαστές αδείων

Τιμές Συνδρομών [-25%]

6 συναυλίες
[13/01, 20/01, 24/02, 03/03, 17/03, 24/03]

Πλατεία Α' 90 €
Πλατεία Β'/Θεωρεία 55 €
Εξώστης 40 €
Φοιτητική συνδρομή-Ειδική τιμή 25 €
Όλες οι ζώνες (εκτός πλατείας Α')

8 συναυλίες
[14/04, 28/04, 12/05, 19/05, 26/05, 02/06, 09/06, 21/06]

Πλατεία Α' 120 €
Πλατεία Β'-Θεωρεία 75 €
Εξώστης 55 €
Φοιτητική Συνδρομή-Ειδική τιμή 35 €
Όλες οι ζώνες (εκτός πλατείας Α')

Πληροφορίες για συνδρομές στο τηλ.: 2310 589164

Εισιτήρια και συνδρομές προπωλούνται στο Ταμείο της Κ.Ο.Θ.
(Εθν. Αμύνης 2, Μέγαρο Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών),
Δευτέρα και Τετάρτη 10:00 - 16:00,
Τρίτη και Πέμπτη 10:00 - 13:00 και 17:00 - 20:00
Παρασκευή 10:00 - 13:00

Την ημέρα της εκάστοτε συναυλίας στο Μ.Μ.Θ. / Α.Π.Θ. / Ράδιο Σίτου από 19:00 - 21:00

Τηλέφωνο ταμείου: 2310 236990

Ιστοσελίδα: www.tssο.gr

Ομαδικό εισιτήριο

Ειδική τιμή εισιτηρίου (ομαδικό) ισχύει για γκρουπ άνω των 20 ατόμων κατόπιν συνεννόησης με το ταμείο της Κ.Ο.Θ.

Η Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα - αν χρειαστεί - να τροποποιήσει το πρόγραμμα

Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα

Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και πάνω

Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφηση και η μαγνητοφώνηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Καλλιτεχνικός Διευθυντής

Μύρων Μιχαηλίδης

Μόνιμος Αρχιμουσικός

Κάρολος Τρικούλης

A' Βιολία

Εξάρχοντες

Σίμος Παπάνας

Αντώνης Σουσάμογλου

Κορυφαίοι A'

Μίκης Μιχαηλίδης

Γεώργιος Πετρόπουλος

Tutti

Μαρία Δρούγου

Μαρία Σουέρεφ

Ευάγγελος Παπαδημήτρης

Εύη Δελφινούπουλος

Κρυστάλλης Αρχοντής

Γεώργιος Κανδυλίδης

Ανδρέας Παπανικολάου

Γκρέτα Παππά

Μαρία Σπανού

Ευτυχία Ταλακούδη

Χριστίνα Λαζαρίδη

Γεώργιος Γαρυφαλλάς

Έκτορας Λάππας

Ευστράτιος Κακάμπουρας

B' Βιολία

Κορυφαίοι A'

Ανθούλα Τζίμα

Ντάρια Κάτσιου

Κορυφαίοι B'

Νικόλαος Αρχοντής

Αλκέτας Τζαφέρης

Tutti

Μίμης Τοπατίδης

Θανάσης Θεοδωρίδης

Δέσποινα Παπαστεργίου

Isabelle Both

Ευαγγελία Κουζώφ

Πόπη Μυλαράκη

Ελευθέριος Αδαμόπουλος

Μαρία Εκλεκτού

Γεώργιος Κουγιουμπέζογλου

Μικέλ Μιχαηλίδης

Τύκορ Σελαλμαζίδης

Ίγγα Συμονίδου

Βιόλες

Κορυφαίοι A'

Νεοάρης Νικολαΐδης

Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι B'

Αντώνης Πορίχης

Αλεξάνδρα Βόλτη

Tutti

Φελίτσα Ποπίκα

Ειρήνη Παραλίκα

Χρήστος Βλάχος

Κατερίνα Μητρόπουλου

Βιολέτα Θεοδωρίδου

Δημήτριος Δελφινόπουλος

Ρόζα Τερζιάν

Βιολοντσέλα

Κορυφαίοι A'

Βασιλης Σαΐτης

Απόστολος Χανδράκης

Tutti

Φλέρου Κοντογιανάκη

Γεώργιος Μανώλας

Βίκτωρ Δάβαρης

Δημήτρης Πολυζωΐδης

Ιωάννης Στέφος

Χρήστος Γρίμπας

Κοντραμπάσα

Κορυφαίοι A'

Γεωργίος Γράλιστας

Χαράλαμπος Χειμαρίος

Κορυφαίοι B'

Ιωάννης Χατζής

Ηρακλής Σουμελίδης

Tutti

Αναστάσιος Μαυρουδής

Ελένη Μπουλαράκη

Ειρήνη Παντελίδου

Λεωνίδας Κυρίδης

Μιχάλης Σαπουντζής

Γιώργος Πολυχρονιάδης

Φλάουτα

Κορυφαίοι A'

Πέτρος Σουσάμογλου

Νικολός Δημόπουλος

Κορυφαίοι B'

Γεώργιος Κανάτσος

Γιάννης Ανισέγκος

Tutti

Νίκος Κουκής

Όμπος

Κορυφαίοι A'

Δημήτριος Καλπαξίδης

Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι B'

Νικόλαος Καλπαξίδης

Ιωάννης Ραζάκωφ

Tutti

Θωμάς Μητριζάκης

Κλαρινέτα

Κορυφαίοι A'

Κοσμάς Παπαδόπουλος

Χρήστος Γρανιδής

Κορυφαίοι B'

Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή

Αλέξανδρος Σταυρίδης

Tutti

Βασίλης Καρατζίβας

Τρομπόνια

Κορυφαίοι A'

Φιλήμων Στεφανίδης

Κορυφαίοι B'

Φώτιος Δράκος

Tutti

Ευάγγελος Μπαλτάς

Τούμπα

Κορυφαίοι B'

Γεώργιος Τηνιακούδης

Τύμπανα

Κορυφαίοι A'

Δημήτριος Βίττης

Κρουστά

Κορυφαίοι B'

Κωνσταντίνος Βαβάλας

Μαρία Πουλιούδη

Tutti

Ελευθέριος Αγγουριδάκης

Άρπα

Κορυφαίοι A'

Κατερίνα Γίμα

Οι μόνιμοι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας

Έφορος Κ.Ο.Θ.:

Ελένη Μπουλασίκη

Αναπληρωτής Έφορος Κ.Ο.Θ.:

Ιωάννης Στέφος

Φροντιστές:

Πέτρος Γιάντσης

Γιώργος Νιμπής

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Μύρων Μιχαηλίδης
email: director@tssο.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

Φίλιππος Χατζησίμου
Τηλ.: 2310 589160
email: philh@tssο.gr

ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΩΝ

Πηνελόπη Σερδάρη
Τηλ.: 2310 589158
email: artistic-dep@tssο.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Βαγγέλης Γιασημακόπουλος
Τηλ.: 2310 589165
email: vangelis@tssο.gr

Μαρία Νιμπή
Τηλ.: 2310 589163

Νίκος Κυριακού
Τηλ.: 2310 589164
email: info@tssο.gr

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Βαγγέλης Γιασημακόπουλος
Τηλ.: 2310 589165

ΠΡΟΒΟΛΗ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Πηνελόπη Σερδάρη
Τηλ.: 2310 589158
email: artistic-dep@tssο.gr

Νίκος Κυριακού
Τηλ.: 2310 589164
email: info@tssο.gr

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ

Στεφανία Γιάντση
Τηλ.: 2310 589157

Μανώλης Αδάμος
Τηλ.: 2310 589159
email: economics@tssο.gr

ΜΟΥΣΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

Λίνα Μυλωνάκη
Τηλ.: 2310 589156
email: lina@tssο.gr

ΤΑΜΙΑΣ

Έλενα Παράσχου
Τηλ.: 2310 236990

ΜΕΓΑΣ ΧΟΡΗΓΟΣ Κ.Ο.Θ.:

www.tssο.gr

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

• ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ •
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΕΠΙΛΟΥΓΕΣ

ΧΟΡΗΓΟΣ Κ.Ο.Θ.:

